

havn. Ja, her kan Spørgsmaalet rejses, naar man i en Kommune udstykker Valglisten; men naar hver Kommune har sin særskilte Liste og hver har sit særlige Valgbord, og naar der ifølge § 42 skal gives Underretning til Valgformanden, naar der ikke møder flere Vælgere ved Bordet, hvad betyder saa den Underretning, naar den ikke betyder dette, at der standses ved det Valgbord, og at de Vælgere, som komme senere, maa møde paa Afslutningsstedet og stemme der? Er det den ærede Ordførers Mening, at trods den skete Underretning til Valgformanden, kan der modtages Stemmer ved Valgbordet, indtil Valgformanden giver Ordre ud, at nu skal det være forbi? Naar denne Ordre kommer, kan det jo tænkes, at der er Vælgere, som ere i Færd med at stemme, og skulde de da afskæres herfra? Den Forstaaelse, som den ærede Ordfører vil gøre gældende, beror paa en fuldstændig urigtig Læsning af Paragraffen, og er ganske fremmed for Folketinget. Naar den ærede Ordfører har gentaget sin Paastand om, at Valghandlingens Afslutning er bleven trukket ud, maa jeg paa ny bestemt modsige dette. At Valgformanden blev ved at spørge, om der var flere, der vilde stemme, skal han ikke dadles for; og det er blevet oplyst, at der blev afgivet Stemme lige umiddelbart forinden Afslutningen fandt Sted. Med Hensyn til den paastaaede Overtrædelse af Valglovens § 13 derved, at der er optaget en Vælger paa Listen, skønt den skriftlige Børgering først forelaa den 15de Marts, skal jeg, idet jeg henviser til mit tidligere bemærkede herom, kun endnu en Gang understrege, at den vedkommende jo stod paa Valglisten, da Valget foregik, og at der ikke kan nægtes Modtagelse af hans Stemme, saa længe Valglisten gælder. — Den ærede Ordfører har blandt de Ankepunkter, han syntes at lægge Vægt paa, ogsaa nævnt dette, at Oplæsning af den stemmegivendes Navn og af den af ham valgte Navn i adskillige Tilfælde er undladt. Ja det er mig ikke rigtig klart, hvor stor Vægt den ærede Ordfører egentlig lægger paa denne Undladelse. Maaske ikke megen. . . (Ordføreren [Alf. Christensen]: De vilde gerne have det at vide?) Ja, ganske vist, thi den ærede Ordfører har for ikke længere Tid tilbage end den 16de November 1895 her i Tinget gjort gældende, at den omhandlede Undladelse ikke betød stort, naar det var godtgjort, hvem Stemmerne i Virkeligheden vare tiltænkte, saa at der ikke var begaaet nogen Fejl, som paavirkede Valgdvaldet. Jeg skal anføre Side-

tallet i Rigsdagstidenden. . . (Ordføreren [Alf. Christensen]: Det behøves ikke!) Saa lade vi det være! Det anførte er altsaa indrømmet.

Endnu har jeg en Bemærkning at gøre til det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen). Han synes at have den Mening, at det vel er en ufravigelig Praksis, at Valglisten gælder for Valgbestyrelserne, men at de ikke gælde for Folketinget. Dette Ting skal efter Grundloven staa aldeles frit i sine Valgafgørelser og er ikke bundet ved noget som helst; det har et frit Skøn, kan forkaste eller godkende Valg, ganske som det finder for godt. Efter denne Opfattelse vilde Folketinget paa dette Omraade have en ubegrænset og vilkaarlig Myndighed som en asiatisk Enevoldshersker. Jeg har altid holdt for, at det Skøn, vi her have at udøve, var et lovbundet Skøn, at vi her ikke havde Ret til at skønne anderledes, end det var foreneligt med Lovgivningens Forskrifter, saaledes at et Valg absolut maatte erkendes for gyldigt, naar intet ulovligt, som kunde antages at have indvirket paa Udfaldet, oplystes at være begaaet. Dette er efter min Opfattelse Folketingets Retsstilling. Det ærede Medlem vil tildele Folketinget eller rettere dets skiftende Flertal en ganske anden Stilling; men dette er noget nyt. Jeg mindes, at det her i Tinget oftere er blevet hævdet i Aarenes Løb, at det var en Selvfølge, at vi i vort Skøn over paaklagede Valg vare bundne ved Hensyn til de gældende Lovregler. — Hvad angaar Aarhus-Valget i 1881, som det ærede Medlem har berørt, skal jeg oplyse, at det ikke blev forkastet i Kraft af Fejl ved Listerne (J. C. Christensen: Ogsaa!) Nej, ikke en Gang „ogsaa“, det blev forkastet af andre Grunde, som jeg ikke her skal komme nærmere ind paa. Jeg udtalte udtrykkeligt blandt andet: „Saa vidt jeg ved, er der her i Tinget et aldeles afgørende Flertal for, at vi maa holde os til Valglisten“, og dette var det afgørende for det Flertal, hvortil jeg hørte, og har stadig været Flertallets Standpunkt i Aarenes Løb. Vægten ligger ikke paa, hvad et eller andet Medlem kan have udtalt eller ment; Vægten ligger paa, hvad der har været Norm for Tingets Afgørelser, og i saa Henseende kan ingen begrundet Tvivl rejses. Naar man kan anføre en Række Vidnesbyrd fra ledende politiske Mænd fra alle Lejre — naar man kan henvise til de videnskabelige Forfattere, der have skrevet om Valgloven og Valglisten — naar alle disse Vidnesbyrd fra